

BR GERARD THISSEN

(br Majella)

geboren te Groesbeek (NL) op 18 november 1925

overleden te Eindhoven

op 6 april 2021

Stefaan Glorieux

Straten en stegen, grauw als de dood,
een man in de ijzige wind
hoort vloeken, tieren, geschrei van een kind
de stem van de schreeuwende nood.

Stefaan Glorieux kent het woord uit de Schrift:
'Zalig die hongert en dorst naar recht.
Zalig die voor gerechtigheid vecht.
Genoemd zult gij worden kind van het licht'.

Dit zegt de Heer, die hij hoort en verstaat,
als hij pijn verzacht, troost en omarmt
de wanhopige mens. Zich buigt en erbarmt
over zieken en armen, het kind van de straat.

Nu zijn ze met velen, genoemd naar zijn naam,
waarin hemelse vreugde weerklinkt.
Dicht bij de bron waar de liefde ontspringt
mogen blinden zien en lammen gaan.

Zo rijst de zon met haar gouden stralen
boven landen en streken vol zilveren beken,
een schouwspel van duizenden hemelse tekens,
samengebracht in het Boek van de
Nieuwe Verhalen.

Broeder Gerard Thissen

Wij volgen samen de Vader en Stichter Glorieux, die ons leerde te doen zoals Hij:
eenzamen troostte, armen beminde, slaven door onrecht hij maakte hen vrij.
Met deze woorden opgetekend door Br Gerard begon de rouwcirculaire naar aanleiding van zijn overlijden ...

Br Gerard, Gerardus Antonius, is geboren in Groesbeek op 18 november 1925. Zijn ouders waren Johannes Josephus Thissen en Wilhelmina Verbeet. Het gezin telde 10 kinderen waarvan er twee op zeer jeugdige leeftijd zijn overleden. Gerard werd geboren na het overlijden van zijn twee zusjes. Moeder was erg bezorgd over zijn gezondheid.

Als kleuter ging hij naar de bewaarschool van de zusters van Liefde en met zijn 7de ging hij naar de jongensschool. Hij was ook misdienaar in het klooster van de zusters van Liefde in Groesbeek. De zesde klas volgde hij bij de broeders van Maastricht in Nijmegen. Er ontstond in hem het verlangen om een geestelijk leven te leiden en hij ging naar het seminarie van de Redemptoristen in Nijmegen. Uit die seminarietijd heeft hij angstige en plichtsgetrouwe opvattingen overgehouden die zeker invloed hebben gehad op zijn verdere leven.

In de oorlog werd het seminarie door de Duitsers bezet. Leraren en studenten vertrokken naar Roermond tot ook dat door de Duitsers werd opgeëist. Uiteindelijk kwamen ze terecht in St. Odiliënberg.

Bij de bevrijding op 17 september 1944 belandde de familie in oorlogsgeweld en evacueerde naar Nederasselt, waar ze onderdak vonden in een school. Via Schaijk belandden zij uiteindelijk in Udenhoud waar ze onderdak vonden bij zijn zus die daar in het klooster woonde. De toenmalige overste heeft hen onderdak geboden.

Intussen was de gedachte bij Gerard gerijpt en wilde hij naar de Broeders van Dongen waar ook een goede vriend was, die hij in het seminarie in Nijmegen had leren kennen.

Op 19 december 1944 begon hij in Dongen aan zijn postulaat. Op 19 maart 1945 ontving hij het kloosterkleed en 2 jaar later op 19 maart 1947 legde hij zijn eerste geloften af. Hij verhuisde naar het Gerardus Majella-huis om zijn opleiding voor onderwijzer af te ronden. Na het behalen van zijn diploma in 1949 werkte hij op diverse scholen van de congregatie. Hij kreeg de volgende benoemingen: In 1949 in Valkenswaard, in 1952 Geldrop en in 1953 in Rotterdam waar hij les gaf op de lagere scholen.

In de jaren 60, toen er veel veranderingen waren in de kerk, woonde hij in Rotterdam waar hij ook een aantal jaren overste is geweest. Een moeilijke tijd, ook voor Gerard, omdat veel medebroeders het klooster verlieten. In 1969 verhuisde hij naar Nijmegen waar voor hem ook een moeilijke en onzekere tijd aanbrak.

Van een groot klooster verhuisden de broeders naar een kleinere behuizing wat helaas voor hem niet zo'n succes werd. Hij werd onzeker en is enkele maanden alleen gaan wonen. In die periode is hij ook met vervroegd pensioen gaan. Na zo'n drie maanden is hij gaan wonen bij de broeders van Oudenbosch ook in Nijmegen waar hij 5 jaar heeft gewoond. Als vrijwilliger gaf hij nog les aan achterstandskinderen.

In 1989 verhuisde Gerard naar het Gerardus Majella-huis in Dongen.

In Dongen heeft Gerard zich op velerlei manieren dienstbaar gemaakt. 20 jaar werkte hij op het dekenaat Baronie en Rijen in het bisdom Breda.

Ook in de congregatie was hij zeer actief.

Hij was secretaris van de commissie Religieus Leven en Gebed en heeft diverse gebedsdiensten voor verschillende gelegenheden gemaakt. Hij was lid van de werkgroep en samensteller van KNIPOOG, lid van Solideo, redacteur van Congregatienieuws, lid van het zangkoor, stelde vaak bidprentjes samen en hij was tekstschrijver van veel kerkelijke liederen.

Maar ook schreef hij geestige en leuke liedjes bij een jubileum of andere gelegenheden.

Br Gerard was een goed verteller van anekdotes en erg gevat in beeldspraak en had gevleugelde uitspraken.

In 2002 verhuisde hij naar Glorieux in Dongen waar hij woonde tot 2009 toen de hele groep naar broederhuis Depoorter in Eindhoven verhuisde.

Hij was attent naar mensen die hem op een of andere manier hielpen.

In 2013 heeft hij bij de sociale verzekeringsbank enkele mantelzorgcomplimenten aangevraagd o.a. voor zijn medebroeder br Frans Pikkemaat. En dat werd hem toegekend.

De familieband was erg hecht. Hij ging er graag naar toe. Menig vrij reizen heeft hij aan een familiebezoek besteed.

Het leven van Br Gerard was niet altijd even gemakkelijk. De moeilijke perioden wist hij vaak te compenseren met humor.

De laatste jaren was het halen en brengen met zijn gezondheid. Langzaam maar zeker ging die achteruit. De zorg werd steeds intensiever. Hij werd liefdevol verzorgd door onze coördinatoren, de verpleegsters van St Annaklooster en Home Instead. Ik ben hen en iedereen die op welke manier dan ook gezorgd hebben voor br Gerard, erg dankbaar.

Op 6 april is Br Gerard in alle rust overleden. Twee dagen na het overlijden van zijn zus Annie waarvoor morgen de uitvaart is.

Br Gerard, bedankt voor wie jij was als medebroeder, als medemens.

Bedankt voor je vele attenties bij gelegenheden zoals verjaardagen van een medebroeder waar jij altijd zorgde voor een lekker hapje.

Bedankt voor alles wat je hebt gedaan voor de medemens en onze congregatie en dat was veel.

Rust in vrede.

Br. Jan Klein Overmeen